

Savaş ve Barış: 100. Yılında 1918

Garbis ALTINOĞLU

13 Kasım 2018

11 Kasım, Birinci Dünya Savaşı ya da Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı denen vahşeti, bir zamanlar,bütün savaşları sona erdirecek savaşsözcükleriyle idealize edilen bu kıyımı sona erdiren ateşkesin 100. yıldönümüydü. Bu vesileyle değişik ülkelerde yapılan Ateşkes Gününü anma törenlerinin en büyüğü, 60'dan fazla devlet başkanı ya da başbakanın katılımıyla Paris'te gerçekleştirildi.

Bu törenlere egemen olan havayı,1914-1918yılları arasında yaşamını yitiren yaklaşık 20 milyon asker ve sivile dönük göstermelik ve sahte bir empati havası, hatta dolaylı bir biçimde de olsa savaştan askerleri ve savaşın kendisini yüceltme olarak nitelemek olanaklı. Bir dizi devlet başkanı ya da başbakan bu toplantılarda çoğu, daha yaşamlarının baharında mermiyle, süngüyle, zehirli gazla, tank, top ya da mitralyöz ateşiyle, uçaklardan atılan bombalarla vb. can veren insanları andı, onların mezarlarına çiçek koydu, onların özverisini övdü ve ikiyüzlü barış mesajları verdi vb. (1) Dahası onlar Fransa Devlet Başkanı Emmanuel Macron'un inisiyatifiyle -ABD Devlet Başkanı Donald Trump'ın katılmadığı- bir Paris Barış Forumu düzenlemeyi de ihmal etmediler. Tabii bütün bunlar esas olarak ABD ve Batı Avrupa emperyalistlerinin ve onların uşaklarının özellikle Ortadoğu halklarının kanını oluk oluk akıtmakta olduğu bir momentte gerçekleştirildi ve gerçekleştiriliyor.

Ancak bu bay ve bayanlar nel914-1918in yol açtığı bu korkunç kandökümü ve yıkıma götüren politikaları, dönemin güçlü devletlerini karşı karşıya getiren ekonomik ve siyasal faktörleri tartıştılar, ne de bu vahşetin sorumlularını sorguladılar ve mahkum ettiler. Sınıfsal doğaları böyle yapmalarına asla

olanak vermezdi ve vermeyecektir. Onlar1914-1918savaşında yaşamını yitirenlerin yarısının siviller olduğu ve savaş araçlarının geliştirilmesine bağlı olarak sivil kayıplarının asker kayıplarından daha/ çok daha fazla hale geldiği gerçeğini de görmezden geldiler. Paris'teki resmi tören sırasında eylem yapan FEMEN aktivisti üç kadının bedenlerine yazdıkları sloganlar işte tam da bu emperyalist ikiyüzlülüğe ve sahtekarlığa parmak basıyordu. (2)

Emperyalist burjuvazi ve onun liderleri geçmişte de böyle davranmışlardı ve gelecekte de böyle davranacaklar yani onlar bir yandan barış masalları anlatırken, hatta bazan bu masalları anlatmaya da gerek duymaksızın işçi sınıfını ve halkları daha büyük ölçekli kıyımlara sürüklüyorlar ve sürükleyecekler. Zaten bunu şimdi ve yıllardır Ortadoğu'da, Kuzey Afrika'da ve Orta Asya'da ve başka yerlerde yaptılar ve görülmemiş bir ikiyüzlülükle,1914-1918savaşı sırasında canlarını yitiren 20 milyon insan için timsah gözyaşları döktükleri bugün de yapmaya çalışıyorlar. Dünyayı Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'na götüren dinamikler bugün de dünyayı bir Üçüncü Emperyalist Paylaşım Savaşı'na götürebilir.1914-1918savaşı, yükselen Alman emperyalizminin kendisine yeni av alanları sağlama ve Britanya ve Fransa emperyalistlerinin ise buna izin vermeme ve kendi ayrıcalıklı konumlarını muhafaza etme çabalarının çatışmasının ürünüydü. Kapitalizm koşullarında ülkelerin eşitsiz ekonomik ve siyasal gelişiminin sonucu olarak ortaya çıkan emperyalistler arası çelişmeler bugün de var olmaya, işlemeye ve keskinleşmeye devam etmektedir. Günümüzde bu yasa kendisini, 1945'de edinmiş olduğu hegemonik konumu sürdürmeye ve ekonomik ve siyasal alandaki gerilemesini askeri zorbalık ve savaş yoluyla durdurmaya ve frenlemeye çalışan ABD ile sadece askeri alanda bir süper devlet sayılabilecek Rusya ve onunla gevşek bir bağlaşma içinde olan yeni ekonomik dev Çin arasındaki üstünlük kavgası biçiminde göstermektedir.

Yeni ve daha büyük ölçekli1914-1918ler ve1939-1945ler yaşamak istemiyorsa emekçi ve ilerici insanlık bugün öncelikle Irak, Suriye, Yemen, Libya, Afganistan, Filistin, Somali gibi ülkelerde yaşanan trajedilere ve başını ABD'nin çektiği emperyalist saldırganların savaşı İran'ı da içine alacak biçimde genişletilmesine kararlılıkla karşı durmalıdır. ABD ve Rusya başta olmak üzere emperyalist devletlerin elinde, kullanıldığı takdirde yüzmilyonlarca insanın ölümüne yol açabilecek ve hatta insanlığın geleceğini tehlikeye atabilecek bir nükleer silah stoku bulunduğu göz önüne alındığında savaşa ve özellikle emperyalist savaşa karşı çıkmanın, emekçi ve ilerici insanlığın karşı karşıya bulunduğu en temel ve en yakıcı görevlerden biri olduğu anlaşılır. Tutarlı demokratlar ve enternasyonalistler -çok önemli olmakla birlikte-

savaşa ve özellikle emperyalist savaşa karşı çıkmamanın yeterli olmadığını, savaş tehlikesinin ve savaşın kendisinin sonal olarak ortadan kaldırılmasının kapitalist-emperyalist sistemi yıkacak proleter devrimleriyle olanaklı olduğunu bilirler. Ancak bunun böyle olması, barış hareketinin de son derece zayıf olduğu bugün geniş bir savaş-karşıtı/ barış yanlısı koalisyon kurulmasının ve başını ABD'nin çektiği en saldırgan emperyalist devletlerin ve onların İsrail, Suudi Arabistan gibi bağlaşıklık ve uşaklarının izole edilmesinin önemini azaltmamaktadır.

Stalin,1951-1952de kaleme aldığıSSCB'nde Sosyalizmin Ekonomik Sorunlarıadlı yapıtında, o yıllarda, yeni bir dünya savaşına karşı duran önemli bir devrimci ve demokratik cephenin oluşmuş olduğunu ve dolayısıyla Lenin'in emperyalizmin kaçınılmaz olarak savaş ürettiği yolundaki görüşünün artık modasının geçtiğini savunanları eleştirmişti. (3) O barış hareketinin, başarılı olması halinde şu ya da bu savaşın patlak vermesini önleyebileceğini, belirli bir barışın geçici olarak muhafaza edilmesini ve şu ya da bu savaş-yanlısı hükümetin yerine geçici olarak barışı muhafaza etmekten yana bir hükümetin geçmesini sağlayabileceğini belirttikten sonra şunları söylemişti:

Bu elbette iyi bir şey olacaktır. Hatta çok iyi olacaktır. Bununla birlikte bu, genel olarak kapitalist ülkeler arasında savaşın kaçınılmazlığını ortadan kaldırmaya yetmeyecektir. Yetmeyecektir çünkü, barış hareketinin başarıları ne düzeyde olursa olsun emperyalizm ayakta kalmaya, yürürlükte olmaya devam edecek, dolayısıyla savaşların kaçınılmazlığı da yürürlükte kalmaya devam edecektir.

Savaşın kaçınılmazlığını ortadan kaldırmak için, emperyalizmin kendisinin ortadan kaldırılması gerekir. (<https://www.marxists.org/reference/archive/stalin/works/1951/economic-problems/index.htm>)

(1) Bu, 1954 yılında Ateşkes Gününün adını Savaş Gazileri Günü olarak değiştiren ABD için daha da geçerlidir. ABD böylelikle, halkların emperyalist savaşa karşı öfkesinin doruğa çıktığı ve Kayzer Almanyası'nın, savaşmayı reddeden askerlerin ve bahriye erlerinin direnişi sonucu teslim olmak zorunda kaldığı 11 Kasım, militarizmi simgeleyen bir gün olarak anmaya/ kutlamaya başlamıştı. Ancak bu ad değişikliğinin ABD'nin 1945'den sonra Nazi Almanyası'nın misyonunu üstlenmiş ve tüm dünyayı kendi hegemonyası altına almaya girişmiş olması olgusuyla uyduğu açıktır.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede

açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)